

CINECLUB

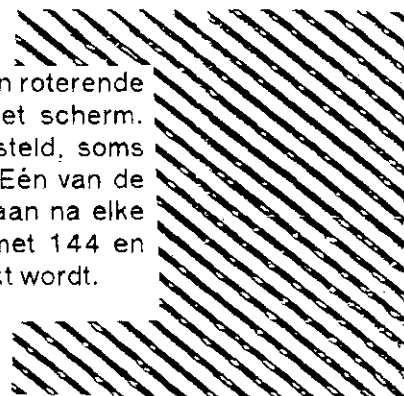
21 APR '92

EDDY NOLF : // 1992

Twee projectoren projecteren elk een lus, waarop een roterende parallelle lijnstructuur afgebeeld, over elkaar op het scherm. Soms is de draairichting van de lijnen tegenovergesteld, soms lopen ze gelijk, de snelheid van de rotatie varieert. Eén van de lussen is 1 beeldje korter dan de andere : zo ontstaan na elke omwenteling nieuwe combinaties tot (in dit geval met 144 en 143 beeldjes na 14'24") terug het vertrekpunt bereikt wordt.

Minimal cinema ?

ERIC JORIS : NA DE FILM 1978 ~ 13'

Deze korte speelfilm van Eric Joris is gebaseerd op een verhaal van Hugo Claus met dezelfde titel.

"Na de film" is een lichtjes erotische film die zich afspeelt in een 'onmogelijke ruimte' die het best omschreven kan worden als een 'geometrische bouwval'. Eric Joris realiseerde deze kortfilm in 1978 als eindwerk van een filmschool. Inmiddels heeft Eric Joris bekendheid verworven als de strip-tekenaar van CHELSY, een reeks verhalen die zich afspelen in de artistieke milieus van de 'sixties'. Scenarist Dufaux en tekenaar Joris plannen een volgend boek tegen de achtergrond van de experimentele film uit de jaren 60.

TONY HILL : DOWNSIDE UP 1984 ~ 17'

MICHAEL SNOW : ↔ 1969 ~ 50'

<---> en Downside Up zijn gemaakt door cineasten die eerst op sculpturaal vlak werkzaam waren en later ook hun visie daaromtrent verder gingen uitwerken en onderzoeken in het medium film. Mechanische constructies werden ontworpen om de camera speciale bewegingen te laten uitvoeren en ongewone standpunten te laten innemen, hij (de camera) wordt een module van de menselijke waarneming.

De metafoor van de bewegende camera als imitatie van menselijk bewustzijn.

Michael Snow (*Canada 1929) studeerde beeldhouwen in Toronto. Voor hij zijn eerste film maakte in 1957, was hij ook schilder en jazz-musicus. Na het gelauwerde "Wavelength", gemaakt in 1967 (getoond door Het Kwade Oog in sept. '90) ging hij verder met zijn sculpturale waarneming uit te werken. <---> is gestructureerd op een continue heen en weer-beweging (en later op en neer) van de camera in een zelfde ruimte : in dit geval een lokaal van een typische American style country school. Bij de heen en weer-beweging passeert de camera "gebeurtenissen" in het lokaal, de snelheid waarmee de camera beweegt varieert in relatie tot elk van deze "gebeurtenissen" : soms worden ze benadrukt, soms om het ritme van de handeling te verstoren, personen komen binnen via de deur of verdwijnen door montage plots van het scherm. Na een half uur houden de gebeurtenissen op, de beweging van de camera versnelt : voorwerpen in de ruimte worden vaag, de ruimte wordt tweedimensionaal. Op het punt van maximumsnelheid wordt de beweging plots verticaal om dan langzaam te vertragen tot stilstand.

Snow over <---> toen hij de film aan het voleindigen was :

As a move from the implications of *Wavelength* <---> attempts to transcend through motion more than light. There will be less paradox and in a way less drama than in the other films. It is more "concrete" and more objective. <---> is sculptural. It is also a kind of demonstration or lesson in perception and in concepts of law and order and their transcendence. It is in/of/depicts a classroom. I think it will be seen to present a different, possibly new, spectator-image relationship. My films are (to me) attempts to suggest the mind to a certain state or certain states of consciousness. They are drug relatives in that respect. <---> will be less comment and dream than the others. You aren't within it, it isn't within you, you're beside it. <---> is sculptural because the depicted light is to be outside, around the solid (wall) which becomes transcended/spiritualized by motion-time whereas in *Wavelength* it is more transcended by light-time.

Tony Hill (*GB 1946) studeerde aanvankelijk architectuur, daarna beeldhouwen en begon film te maken in 1969. Zijn eerste werk behoort tot de "expanded cinema" met de nadruk op participatie van het publiek en gebruik van de ruimte waarin de projectie plaats vindt : films worden geprojecteerd op de vloer en het plafond en het publiek zelf. In *Downside Up* worden de relatie van het lichaam tot ruimte en zwaartekracht visueel uitgewerkt in de film. Hill omschreef het als :

"a film which by the use of simple camera movement, explores and reviews some relationships, literally upsetting earth's stability. The viewpoint continuously orbits places, objects, people and events. The observations, made slowly at first, dwelling within the subject, gradually speed up to reveal a double-sided ground, flipping like a tossed coin, then slowing again to oscillate about the earth's edge".

Volgende vertoning : 19 mei

Jack Stevenson - PANDEMONIUM - brengt vanuit de VS twee filmpakketten :

- Cinema of the bizarre religious films
- Educational sex film program

hij presenteert hieruit zijn persoonlijke keuze van de beste films